

Készítette: Lenk Zsuzsanna

Az európai Microsoft-ügyben folytatott alapeljárás az és Elsőfokú Bíróság ítéletének összefoglalója

1. Az alapeljárás kronológiája

1998-ban a Bizottság eljárást indított¹a Microsoft ellen egyik versenytársának, a Sun Microsystems-nek a panasza alapján, amely szerint a személyi számítógépes szoftverpiacokon erőfölénnyel bíró Microsoft visszatartja az alkalmazások közötti kommunikációhoz szükséges interfész protokollok azon információit, amelyeknek ismerete elengedhetetlen ahhoz, hogy más szoftvergyártók programjai megfelelően együtt tudjanak működni a Windows operációs rendszerrel is felszerelt gépeken.² Ezzel párhuzamosan 2000-ben a Bizottság hivatalból kezdte vizsgálni a Windows 2000 generációs szoftverprogramokat, valamint a Windows Media Player (a továbbiakban WMP) médialejátszó programoknak ebbe az operációs rendszerbe való automatikus beépítését. 2001-ben a Bizottság összevonta a két eljárást, és 2003-ban mindkettő tekintetében megküldte az eljárás alá vont részére a kifogásait tartalmazó dokumentumot.

2004. március 24-én az Európai Közösségek Bizottsága határozatot fogadott el, amelyben megállapította, hogy a Microsoft az EKSz 82. cikkét megsértve két különböző magatartás tanúsításával visszaélt erőfölényével, és ezek miatt 497 millió Eurót meghaladó - akkor rekordnak számító - bírságot szabott ki a cégóriással szemben.

A Bizottság által szankcionált első magatartás az volt, hogy a Microsoft az 1998 októbere és a határozat meghozatalának időpontja közötti időszakban megtagadta az "interoperabilitáshoz (együtműködéshez) szükséges információk" versenytársak részére történő átadását, valamint nem adott engedélyt versenytársainak ezen adatok felhasználására, amennyiben azok a Microsoft termékeivel versengő terméket akartak kifejleszteni és forgalomba hozni. A Bizottság korrekciós intézkedésként kötelezte a Microsoftot, hogy 120 napon belül tegye hozzáférhetővé a kliens-szerver, valamint a kiszolgáló szerverek közötti kommunikációs protokolljainak "specifikációit" (leírásait) minden olyan vállalkozás részére, amely a munkacsoportszerverekhez való operációs rendszereket kíván fejleszteni és forgalmazni (kényszerengedély). Ezáltal annak lehetőségét kívánta megteremteni, hogy a munkacsoportszerverekre olyan új operációs rendszereket lehessen kifejleszteni, amelyek kommunikálni tudnak a Windows operációs rendszerrel működő számítógépekkel és szerverekkel. A második szankcionált magatartás a Windows operációs rendszer és a Windows Media Player (a továbbiakban WMP) médialejátszó közötti árukapcsolás volt. A Bizottság álláspontja szerint ez a magatartás befolyásolta a versenyt a médialejátszók piacán. A Bizottság e tekintetben arra kötelezte a Microsoftot, hogy 90 napon belül hozza forgalomba a Windows operációs rendszer WMP nélküli változatát.

---

¹ Case COMP/37.792

² Ilyen nehézségek jelentkeztek a nyomtatási funkciók végrehajtásánál, illetve akkor, amikor a használó egy bejelentkezési nevet vagy jelszót kívánt létrehozni a számítógépes rendszeréhez.

A Bizottság annak érdekében, hogy ellenőrizni tudja a határozat betartását egy ún. ellenőrző ügygondok kinevezésére kötelezte a Microsoftot. A biztossal kapcsolatos valamennyi költséget a cégóriásnak kellett vállalnia. A biztost a Microsoft által javasolt személyek közül a Bizottság választotta volna, aki ezt követően a cég minden adatához, helyiségéhez, termékéhez és a releváns forráskódokhoz hozzáfért.

A határozatban kiszabott kötelezettségek és a bírság végrehajtásának felfüggesztésére tett Microsoft indítványt az Elsőfokú Bíróság elnöke 2004. december 22-én elutasította, mivel nem találta megalapozottnak a Microsoft érveit a végrehajtással járó súlyos és visszafordíthatatlan kár tekintetében. Időközben a Microsoft eleget tett az árukapcsolás tekintetében elrendelt kötelezettségnek és forgalomba hozta a WMP-től megtisztított Windows rendszert. Az protokoll információk tekintetében viszont a Microsoft máig nem hozta nyilvánosságra egy, az azok teljes és pontos specifikációit tartalmazó használható dokumentációt. 2006. július 12-én a Bizottság egy újabb döntésben közel 300 millió euróra bírságolta a vállalatot a döntésben foglalt kötelezettségek nem teljesítése miatt, amely bírságösszeg egyébként a továbbiakban és jelenleg is naponta folyamatosan növekszik. Egy másik jelentést is kiadott a Bizottság 2007 március 1-jén, amelyben a Microsoft által készített kommunikációs protokollok leírásait tartalmazó dokumentáció túlzó mértékű árait kifogásolja, ez ügyben azonban jelenleg is folynak a vizsgálatok.

2. Az amerikai Microsoft-ügy

Néhány szóban érdemes említést tenni az európai Microsoft ügy előzményének és hátterének tekinthető amerikai Microsoft ügyről is. A Microsoft-ügy amerikai előélete nagyon messzire, a 90-es évek elejére nyúlik vissza, a konkrét eljárás azonban 1998-ban árukapcsolás, méghozzá az Internet Explorer böngésző Windows operációs rendszerekkel való együttes értékesítése miatt indult a Microsoft ellen. Az eljárásnak úgyszintén tárgya volt, hogy az eljárás alá vont feltételezhetően versenykorlátozó megállapodásokat íratott alá az ún. OEM-ekkel azaz a számítógépeket összeszerelő gyártókkal és forgalmazókkal, akik a megállapodás alapján rá voltak kényszerítve arra, hogy az Internet Explorer böngészőt telepítsék a gépekre, sőt annak ikonját jelentessék meg a képernyőn. A versenytárs böngészők további ellehetetlenítésére szolgált az is, hogy a Microsoft vélhetően oly módon alakította át, illetve manipulálta a Windows operációs rendszer kommunikációs protokolljait, hogy az megnehezítette (például lelassította a rivális szoftverek Internetről való letöltését. Ezt a vádat utóbb ejtették, azonban az előző kettő magatartás alapján az elsőfokú bíróság megállapította a Microsoft monopóliumát, illetve a Sherman Act 1. és 2. szakaszba ütköző monopolizációs szándékát a személyi számítógép operációs rendszereinek piacán, és ennek orvoslására a Microsoft feldarabolását írta elő, amelyben tehát elkülönülnek az operációs rendszerhez és az egyéb szoftvertermékekhez kapcsolódó tevékenységi körök és üzletágak. A republikánus kormányváltással azonban enyhült a Microsofttal szembeni szigor, ugyanis a fellebbezés ügyében eljáró szövetségi bíróság megállapította, hogy bár az alsóbb szintű bíróság ténymegállapításai helyesek, az elrendelt jogorvoslat túl magas felelősségi szintet feltételez. Az ügy végül a Department of Justice és az eljárás alá vont vállalkozás közötti megállapodással zárult le. Ebben a Microsoft vállalta, hogy a Windows operációs rendszerhez kapcsolt Internet böngésző program ikonját – az OEM-ek számára - elmozdíthatóvá teszi a képernyőről, valamint hogy 2007 végéig hozzáférhetővé teszi a szoftverfejlesztők számára a Windows rendszerével való kommunikációt elősegítő protokollok leírásait, amely kötelezettségeknek való megfelelést egy háromtagú, a cég forráskódjához való hozzáférési jogosultsággal is bíró testület ellenőrzi. Számos kritika érte az ügy ily módon történő lezárását. Egyesek szerint a Microsoftra kirótt enyhébb kötelezettségek, amelyek egyrészt nem terjedtek ki az Internet Exploreren kívül semmilyen más szoftverre, valamint nem foglalták magukba a Microsoft szerverek kommunikációs protokolljainak elérhetővé tételét, így nem sokat értek. A szabad verseny vad hívei viszont eleve a beavatkozás helyességét vitatták a kormányzati túlszabályozástól féltve az iparágat, azon az alapon, hogy a piaci verseny úgyis mindent elrendez, és hogy ilyen jellegű

beavatkozásra csak egyetlen esetben szabad sort keríteni: az erőszakosan fellépő és kényszerítő monopóliumok esetében.

3. Az érintett piacok és az erőfölény

a) Technikai háttér és hálózati hatás

Az egyszerű személyi számítógépes rendszert a szabad szemmel is látható hardver és a nem látható szoftver alkotja. A számítógép egy nyílt rendszer, amelyhez hozzáadhatók és elvehetők eszközök és funkciók. Míg a hardver a gép fizikai értelemben vett életét biztosítja, addig a szoftverek lehelnek életet az "anyagba" azáltal, hogy alapvető működésüket és funkcióikat vezélik. A rendszerszoftvereken belül az alkalmazás-szoftverek kapnak instrukciókat a hardvertől az egyes műveletek végrehajtására. Az operációs rendszer fogja össze a szoftvereket: platformot biztosít, és szolgáltatásokat nyújt a szoftvereknek, elosztja a memóriát, ellenőrzi és irányítja a gép alapvető működését. Mindez az alkalmazás-programozási interfészekről azaz a kommunikációs protokolloktól függ, egy szoftverprogram ezeken keresztül "beszél" a gép operációs rendszerével, és több különböző program is ezek segítségével tud együttműködni. Például a Windowsban az egyik ilyen protokoll az ikonok képernyőn való mozgatását biztosítja. Egy Internetről letöltött meghatározott formátumban kapott fénykép CD-re írása például olyan művelet, amely adott használati gépen csak akkor hajtható végre, ha az összes alkalmazás (így a média-lejátszó, a CD író stb.) kompatibilis egymással és az operációs rendszerrel. Egy szoftvergyártó tehát vagy a Microsoft protokollját használja, vagy egy ugyanolyan protokollt létrehoz, e nélkül ugyanis a szoftver nem lesz futtatható a Windows rendszereken. A média-lejátszó a felhasználó oldali szoftvertermékek egyik típusa, amely szintén az operációs rendszerre támaszkodva működik. Az Interneten vagy más rendszeren közzétett, illetve letölthető hang- és képanyagok lejátszására szolgál, továbbá ezeknek a tartalmaknak digitális jogkezelési rendszerekkel biztonságos környezetet biztosít az illegális hozzáférés/használat ellen.

A számítógépes szoftverrendszerek egyes elemeinek egymásra támaszkodása miatt többszörösen jelentkezik hálózati hatás a szoftverpiacon. Egy szoftverprogram csak akkor fut a számítógépen, ha kompatibilis a számítógép szívével jelentő operációs rendszerrel. A számítógépes rendszer, pedig annál értékesebb a felhasználó számára minél több műveletre képes, minél több programot futtat. Ehhez képest a program és tartalom-szolgáltatók minél szélesebb potenciális felhasználói kört kívánnak elérni. Éppen ezért a két termék piaca egymást erősíti és húzza. Minél nagyobb az egyik termék fogyasztóinak száma, annál nagyobb az a keresleti és kínálati igény, hogy a terméket kiegészítő további termékek készüljenek, amelyek használóinak száma megint csak visszahat az (alap)termék fogyasztóinak számára. Konkrét esetben, a szoftverfejlesztők és a médiatartalmak előállítói arra a média-lejátszóra és az azt kiszolgáló platformra aktualizálják termékeiket, amely a felhasználók túlnyomó többségénél megtalálható – ehhez természetesen a fejlesztőknek szükségük van a média-lejátszó tulajdonosától a kódoláshoz nélkülözhetetlen információkra. Másrészt a felhasználó saját érdekében a legtöbb tartalom elérését biztosító programot kívánja beszerezni. Látván, hogy a Windows és a WMP megfelel ennek, ezt fogja megvenni. A hálózati hatás a felhasználói PC operációs rendszerek piacára való belépést is nehezíti, hiszen ugyanis hiába fejleszt ki egy vadonatúj operációs rendszert a rivális, senkinek nem kell egy alkalmazásuktól mentes csupasz rendszer, ahhoz pedig, hogy ez ne így legyen vagy egy kritikus mennyiségű Windowsra írt alkalmazás-csoportot kell telepíteni a rendszerre, vagy kritikus mennyiségű saját rendszer-specifikus alkalmazással kell rendelkezni. Így jelentkezik tehát a szoftver iparágakban - közvetlen és közvetett módon is - a hálózati hatás.

b) A Bizottság piac meghatározása

A Bizottság a keresleti és kínálati helyettesíthetőség ismerve alapján három érintett piacot jelölt ki az ügyben: a felhasználói személyi számítógép operációs rendszerek piacát, a munka-csoport szerver operációs rendszerek piacát, a hálózatos média-lejátszók piacát.³ A protokoll információk átadásától való indokolatlan elzárkózás tényállásban az első kettő piacnak, az árukapcsolás esetében pedig a felhasználói PC operációs rendszerek és a hálózatos média-lejátszók piacának van jelentősége.

A felhasználói személyi számítógép operációs rendszerek piaca az Intel-kompatibilis (az Intel csipjén alapuló) személyi számítógépekre gyártott operációs rendszereket foglalja magában, nem tartoznak tehát ide az Apple Macintosh rendszerei, valamint a szerver operációs rendszerek sem helyettesítik a felhasználói operációs rendszert, az előbbi ugyanis többcélú, a felhasználói csoportok közötti használatot is lehetővé teszi, sem árban, sem jellemzőkben nem minősül keresleti helyettesítőnek.

A munka-csoport szerver operációs rendszerek egy kis- vagy közepméretű számítógépes hálózat gépeinek nyújtanak fájlkezelési, nyomtatási, csoport, valamint felhasználói adminisztrációs szolgáltatásokat. Más szerver operációs rendszerekhez képest ezek teljes mértékben együttműködnek a hálózathoz kapcsolt egyéni PC-kkel, de nem látnak el magas szintű szerverszolgáltatásokat, a biztonság és az összetett funkcióknak nincs akkora szerepe. A Bizottság piackutatásban vizsgálta a munkacsoport szerverek jellemzőit, és ezek alapján határozta meg a fájlkezelés, nyomtatás, csoport és felhasználó adminisztrációs funkciókat, mint általában együtt járó, és a felhasználók által jellemzően használt műveleteket. A döntés külön kihangsúlyozza a munka-csoport szerver operációs rendszerek felhasználói PC rendszerekkel való interoperabilitásának - avagy együttműködési készségének - kiemelkedő szerepét, amit a felmérések igazoltak.

Végül a harmadik, az árukapcsolási magatartás szempontjából releváns áru piac a *hálózatos (online) média-lejátszók piaca*. Az AOL/TimeWarner ügyben kialakult gyakorlat szerint a klasszikus lejátszó eszközök, mint a CD és DVD lejátszók nem helyettesítők a hálózatos média-lejátszóknak, ez utóbbiakat másképp használják, sem az árszint - minthogy a hálózatos média-lejátszók alaptípusai jellemzően ingyenesek - sem a funkciók nem azonosak. Ezen túlmenően, csak a WMP-vel hasonló alkalmasságokkal rendelkező média-lejátszó programok tartoznak azonos piacra. A WMP funkciói többek között: digitális videó és audio lejátszás letöltés útján, vagy közvetlenül online, digitális jogkezelési rendszerekkel védett felhasználás, Internet rádió, DVD lejátszás, zenei CD készítés stb. A WMP-hez hasonló funkciókat a több tucat lejátszó program közül az Apple Quick Time lejátszója és a Real Networks RealOne Player lejátszója teljesíti, mivel ezek a programok nem függenek más harmadik gyártók platformjainak kódjaitól, és ezek képesek a 'streaming' funkcióra, azaz Internet hálózatról közvetlenül történő lejátszásra. Látni kell továbbá, hogy a média-lejátszó egy közvetítő termék, amely a mögöttes szoftver- és tartalomszolgáltatók nélkül nem sokat ér. A média-lejátszók egyes alaptípusai pontosan azért érhetőek el ingyenesen, mert a kapcsolódó piacokon végbemenő tranzakciók (tartalomszolgáltatás, hirdetési tevékenység) megfelelő bevételt teremtenek a fejlesztőknek. A média-lejátszók egy másik része olyan többletfunkciókkal és ezáltal többletértékkel rendelkezik, amelyért már fizetni kell.

c) *A Microsoft erőfölénye*

A Microsoft példátlan piaci részesedése és a magas piacra lépési korlátok alapján gazdasági erőfölényben van a felhasználói személyi számítógép operációs rendszerek piacán. Jelenleg, akár a bevételeket, akár a sokkal megbízhatóbb eladott termékmennyiséget vesszük figyelembe, a Microsoft körülbelül 95%-os piaci részzel rendelkezik, amely nem

---

³ A Bizottságnak az érintett piac versenyjogi célból történő meghatározásáról szóló közleménye 20. bekezdése kimondja: "Az érintett termékpiac magában foglalja mindazokat az árukat és/vagy szolgáltatásokat, amelyek a fogyasztók szempontjából, az áru vagy szolgáltatás jellemzőire, árára, felhasználási céljára tekintettel egymással felcserélhetőnek vagy helyettesíthetőnek bizonyulnak." (OJ C 372, 9.12.1997, p.5)

hirtelen ugrott ilyen mértékűre, hanem már jó néhány éve 70% felett van. A Microsoftot követő két legerősebb versenytárs: az Apple Mac OS *circa* 3%-os, és a Linux *circa* 1-2%-os részesedéssel. A Windows egyes változatai közötti dinamikus kölcsönhatások és a termékek egymásra hatása miatt (a termékgenerációk egymásra épüléséből és a könnyű termékváltásból kifolyólag) nem lehet a piacot pl. Windows98-ra, Windows2000-re, WindowsXP-re bontani, előbb vagy utóbb tehát mindig a legutolsó termékgeneráció válik standarddá.

A munka-csoport szerver operációs rendszerek piacán a piaci információk alapján a Microsoft részesedése legalább 60%-os, a versenytárs vállalatok közül a Novell (Netware) 10-25% közötti, a Linux és UNIX rendszerek egyenként 5-15% közötti piacrészzel rendelkezik. Az Európai Bíróság a *Tetra Pak II.* ügyben a gyakorlat részévé tette az érintett piacok közötti asszociatív kapcsolatokról szóló elvet, melyre a Bizottság is hivatkozik. Eszerint a Microsoft a munka-csoport szerver operációs rendszerek piacán a számszerűsített piaci részesedés százalékának figyelmen kívül hagyásával is erőfölényben van, mert a felhasználói PC és a munka-csoport szerver piacok közötti műszaki és kereskedelmi kapcsolódási pontok megalapozzák azok egy piacként való értékelését. Kereskedelmi kapcsolódási pont, hogy az eszközgyártók, mint legfőbb értékesítők számára mindkét termék ésszerűen kikerülhetetlen, azaz kulcstermék. A műszaki kapcsolódást egyrészt a fizikai összekötöttség, továbbá a két rendszer egymásra utaltsága adja. Nyilvánvalóan minél több a Windows rendszerű szerver, annál több a Windows rendszerű felhasználói gép. Ez utóbbi mutatja, hogy nem lehet elégszer hangsúlyozni a hálózati hatásokat, amely a szóban forgó visszaélések sarokköve.

A hálózatos média-lejátszók piaca viszonyítási pont az eljárásban, a Bizottság szerint feltehetően a másik két releváns termékpiaccal szemben a Microsoft ebben a szegmensben egyelőre még nincs erőfölényben, azonban vélhetően monopolizálni kívánja azt is.

4. Az Elsőfokú Bíróság helybenhagyó ítélete, az ellenőrző ügygondnokra vonatkozó határozati rész megsemmisítése

2004. június 7-én a Microsoft keresetet indított az Elsőfokú Bíróság előtt e határozat megsemmisítése, illetve a vele szemben kiszabott bírság jelentős csökkentése iránt. A mostani ítéletében, amelyre a versenyjoggal foglalkozó szakemberek már régóta várakoztak, az EFB lényegében mindkét szankcionált magatartás tekintetében fenntartotta a bizottsági határozatban foglaltakat, és nem csökkentette a kiszabott bírságot sem.

Az EFB az ellenőrző biztos kinevezését azonban hatáskör túllépésnek tartotta és ezért az ítélet ezen pontját megsemmisítette. A Bíróság az indoklásban kifejtette, hogy a Bizottságnak nincs joga hatalmát harmadik félre átruházni, így nem jogosíthatja fel a biztosat arra, hogy minden adathoz hozzáférjen, a vállalatra pedig nem háríthatja a biztos vizsgálódásának költségeit, ugyanis a Bizottságot terheli az ítélete betartásának ellenőrzése

Az EFB eljárása szükségszerűen az eljárási és indokolási szabályok megtartására valamint arra korlátozódik, hogy a Bizottság ténymegállapítási helytállóak-e és, hogy azok értékelésében helyesen járt-e el a Bizottság, illetve nem élt-e vissza hatáskörével. Éppen ezért amikor a Bizottság értékelések összetett közgazdasági vagy műszaki elemzéseken alapul, akkor ezeket a Bíróság a saját elemzésével nem helyettesítheti, ez azonban nem jelenti azt, hogy a Bizottság illetően szélesebb értékelési szabadsága mellett az EFB nem vizsgálja meg a közgazdasági vagy műszaki értékelés helytállóságát.

5. Az interoperabilitást biztosító protokoll információkhoz való hozzáférés

a) Az alapeljárás főbb megállapításai

A Bizottság az alapeljárásban úgy találta, hogy a Microsoft megtagadta a - 91/250 számú ún. Szoftver Irányelvben használt fogalommal megegyező - interoperabilitáshoz szükséges információk átadását a Sun részére, amely információk arra szolgálnak, hogy a versenytárs olyan munkacsoport szervereket tudjon kifejleszteni, amelyek hibamentesen illeszkednek a Microsoft felhasználói számítógép – szerver viszonyokban valamint szerver-szerver viszonyokban való kommunikációt irányító protokollokhoz, és ezáltal a piacon gazdaságilag életképes termékeké válhatnak. A Bizottság mindvégig hangsúlyozta, hogy a Microsoftnak csak a kommunikációs protokollok leírásait tartalmazó műszaki dokumentációt kell hozzáférhetővé tennie a piacon, amely természetesen nem foglalja magában a forráskódokhoz való hozzáférést. A Bizottság döntésében kiemelte, hogy a Microsoft nemcsak a Sun-nal, hanem más munkacsoport szerver piacon jelen lévő versenytársával szemben is megtagadta a hozzáférést, továbbá hogy a kérdéses visszaéléses gyakorlat megtöri a Microsoft korábbi gyakorlatát, amikor is mind a versenytársak mind az iparág részére ingyenesen elérhető tette a szóban forgó protokoll információkat.

A Bizottság bár nem találta egyértelműen bizonyítottnak a Microsoft szellemi tulajdoni védelemre való hivatkozását a protokollok szabadalmi, a specifikációk szerzői jogi védelme, illetve a know-how tekintetében, nem is bonyolódott ennek vizsgálatába, hanem inkább azzal a Microsoft számára legkedvezőbb helyzetet teremtő előfeltételezéssel élt, hogy a hivatkozott oltalmak fennállnak. Éppen ezért, az *IMS Health* és *Magill* ügyekben a bírói gyakorlat által rögzített azon kivételes körülmények fennállásának vizsgálatára hagyatkozott, amelyek esetén egy erőfölényes vállalkozás szellemi tulajdoni értékkel bíró termékéhez való hozzáférés megtagadása visszaélésnek minősül a Római Szerződés 82. (b) cikke értelmében. A közösségi bíróságok ugyanis bár elismerik a szellemi tulajdonjogok létét és az általuk biztosított oltalmat, valamint azt is, hogy minden egyes vállalkozás szabad választása, hogy kivel lép üzleti kapcsolatba, mégis ahogyan megállapították az említett korábbi ügyekben, a szellemi tulajdonjog nem adhat korlátlan felmentést a versenyjogi tilalmak alól, ezért bizonyos esetekben a szolgáltatás visszautasítása visszaélésnek minősül.

Visszaélés történik, ha a szellemi alkotás tulajdonosa elzárkózik a harmadik féllel történő szerződéskötéstől és ezzel egyidejűleg az alábbi három feltétel teljesül:

1. ha a visszautasítás egy olyan terméket vagy szolgáltatást érint, amely nélkülözhetetlen a szomszédos piacon végzett tevékenységhez,
2. ha a visszautasítás olyan természetű, amely minden lehetséges verseny kizárásának kockázatával jár, továbbá
3. ha a visszautasítás megakadályozza olyan új termékek megjelenését a piacon, amelyekre fogyasztói igény lenne.

A Bizottság valamennyi kivételes körülményt megállapíthatónak talált az ügyben. Az EFB ítélete sorra vizsgálja valamennyi kivételes körülmény tekintetében a Bizottság okfejtését ezért ezekről részletesen az alábbiakban lesz szó.

b) Az EFB ítélete a hozzáférés megtagadása és a szellemi tulajdonjogok kérdéseiben

A Microsoft alapvetően három pillérre alapította védekezését. Egyrészt véleménye szerint a Bizottság által felkarolt interoperabilitás fogalom helytelen hiszen ez azt jelentené, hogy a versenytársi munkacsoport szerver operációs rendszereknek szinte minden vonatkozásban a Microsoft rendszerével azonos módon kellene funkcionálniuk, ami tulajdonképpen egyet jelent a Microsoft rendszerek lemásolásával. Azzal érvelt továbbá, hogy a Bizottsági döntés nagymértékben korlátozza a Microsoft szellemi tulajdonához fűződő jogok szabad gyakorlását. Végül pedig nem gondolja, hogy a hozzáférés megtagadása tekintetében kialakult esetjog fényében a Bizottság megfelelően állapította meg a visszaélés létét.

Az operációs rendszerek közötti interoperabilitás szintje

Az EFB először is megállapította, hogy a Bizottság helyesen határozta meg a tényeket és a műszaki paramétereket az ügyben, ezeket a Microsoft sem vitatta fellebbezésében. A Bizottság az interoperabilitáshoz szükséges információkat úgy határozta meg mint „azon protokollok összességének a teljes és kimerítő leírásait, amelyek a Windows munkacsoport szerverekben megtalálhatóak és ezen szerverek nyilvántartási, nyomtatási és felhasználói, valamint csoportadminisztrációs funkcióinak ellátásához szükségesek”. Ebben a tekintetben a Bizottság helyesen tett különbséget a protokollok leírásai és a protokollok beültetése között, és helyesen az előbbi hozzáférhetővé tételét kívánta meg jogorvoslatként, ugyanis a leírás (vagy specifikációk) a számítógéprendszer két elemét összekötő interfészeket írja le absztrakt módon. Az interoperabilitás kapcsán a Bíróság kifejtette, hogy az ítélet szerint a Microsoftnak tehát nem a szellemi tulajdonjog szempontjából érzékenynek tekinthető forráskódokat, hanem csak bizonyos protokollok specifikációit kell megadnia a versenytársainak, ezért megalapozatlan a Microsoft azon féltelme, hogy a versenytársak az adatok birtokában "klónozhatnák" az általa kifejlesztett operációs rendszert.

Az EFB az interoperabilitás megkövetelt mértéke kapcsán azt is leszögezte, hogy a Bizottság által használt interoperabilitás fogalom megfelel a 91/250 Irányelvben használt ilyen fogalommal, de legalábbis helyes a tekintetben, hogy azt a szükségszerű követelményt tartja szem előtt, hogy nem-Microsoft munkacsoport szerver operációs rendszerek életképesek legyenek ezen a piacon. Ha ez nem lehetséges, akkor az a hatékony verseny akadályozására utal. Ezt az interoperabilitást (nem többet és nem kevesebbet) mozditja elő a Bizottság által előírt hozzáférhetővé tételi jogorvoslat is.

A protokoll információk szellemi tulajdoni oltalma

Mielőtt a visszaéléssel foglalkozott volna, az EFB megvizsgálta a Microsoft által számtalanszor hangoztatott azon érvet, hogy a kérdéses protokoll információk műszaki találmányok és ezért szellemi tulajdonjogi védelem alatt állnak. Meglátása szerint a Bizottság helyénvaló módon nem vizsgálta hogy a szóban forgó információk valóban szellemi tulajdonjogok tárgyai-e avagy sem, ezzel együtt azonban az ügy versenyjogi értékelését a legszigorúbb kritériumok alapján azaz úgy végezte el, hogy feltételezte ezt az oltalmat. Ilyen előfeltételezések mellett immár az EFB-nek az a feladata, hogy eldöntse, hogy a Bizottság a visszaélést és a kényszerengedély elrendelését alátámasztó kivételes körülmények fennállását helyesen találta-e megállapíthatónak avagy sem.

A kivételes körülmények

A Bizottság szerint, bár teljesülnek a szellemi oltalomban részesülő tulajdonhoz való hozzáférés megtagadása esetére az *IMS Health* és *Magill* ügyekben rögzített kialakított kivételes körülmények jelen ügyben, mégis azokat problémásnak tartotta, és ezzel együtt úgy vélte, hogy a teszt automatikus alkalmazása mellett figyelembe kell venni az egyes ügyek sajátosságait is. Ilyen sajátosság jelen ügyben a Microsoft szuper-dominanciája,

valamint magatartásának a szomszédos piacokra gyakorolt erős hatása. Az EFB a Bizottságnak erről az álláspontjáról nem ítélt meg, pusztán a konkrét eset jog felidézését követően annyit jegyzett meg, hogy az ügy sajátosságainak értékelésére elég lesz majd abban az esetben sort keríteni, amennyiben megállapítható, hogy a három vizsgálandó kivételes körülmény közül valamelyik hiányzik.

- Az interoperabilitáshoz szükséges kommunikációs protokoll információk nélkülözhetetlensége tekintetében az EFB magáévá tette a Bizottsági vizsgálat menetét, amely először is az interoperabilitás megfelelő szintjét állítja fel - amely a fent ismertetett módon a piacon való életképességben került azonosításra -, majd azt értékeli, hogy a Microsoft által visszautasított információk nélkülözhetetlenek voltak-e ennek a szintnek az eléréséhez. A Bíróság szerint az alapeljárásban folytatott piacfelmérések megerősítik, hogy az IT beszerzések során az operációs rendszerek közötti választásban az egyik legfontosabb tényező az interoperabilitás. Helytálló az interoperabilitást az életképes piaci működéshez kötni, mert a rivális fejlesztők munkacsoport szerverei a Windows rendszerekkel való megfelelő együttműködés képességének hiányában gazdaságilag életképtelenek lennének – amely Windows operációs rendszerek virtuálisan valamennyi felhasználói gépen jelen vannak egy munkaszervezetben -, a Windows rendszerek belső felépítése tehát *“de facto”* standardként viselkedik a munkacsoport rendszerek viszonyában. Mindezen nem változtat az, hogy a versenytársak még nem tűntek el a piacról.

- A Microsoft a teszt verseny kizárására vonatkozó elemének vizsgálatában kifogásolta a Bizottság túlzottan szűk munkacsoport szerver piac meghatározását, a versenytársak piaci részesedésének helytelen meghatározását, valamint összességében nem értett egyet azzal, hogy a verseny megszűnne. Az EFB szerint a Bizottság komplex gazdasági elemzésen alapuló piacmeghatározása megfelelő, továbbá az is, hogy a Microsoft munkacsoport szerverek piacán fennálló erőfölénye vizsgálatkor – amely egyébként nem szükséges a visszaélés megállapíthatóságához - a Bizottság nem kizárólag a piaci részesedéseket vette figyelembe, hanem a hálózati hatásnak köszönhető belépési korlátokat is. Az EFB szerint a Bizottság nem tévedett, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a hozzáférés megtagadása a *“verseny kizárásának kockázatával”* járhat, amely lényegében azonos és felcserélhető az esetjogban használt *“valamennyi verseny valószínű kizárásának”* terminológiájával. A visszaélés megállapíthatóságához nem kell arra a következtetésre jutni, hogy a verseny tulajdonképpen már megszűnt, egy ilyen követelmény ugyanis a 82. cikkely keretében való fellépés lehetőségét meglehetősen beszűkítené, okafogyottá tenné. Az a tény, hogy a versenytársak kis mértékben még jelen vannak a piacon, önmagában nem igazolja a hatékony verseny meglétét, így ebben az esetben is megállapításra kerülhet az, hogy a magatartás a hatékony verseny megszűnésének kockázatával jár.

- Az új termék kritérium kapcsán az EFB kifejtette, hogy ennek a körülménynek a fennállását a 82. cikkely (b) szakasz alapján kell értékelni, amely rendelkezés azokat a visszaéléses gyakorlatokat tiltja, amelyek *“a fogyasztók kárára korlátozzák a termelést, forgalmazást, vagy a műszaki fejlődést”*. Következésképpen az új termékkel való piacralépés akadályozásának kritériuma nem korlátozódik valamely tényleges új termék vagy szolgáltatással való megjelenésre, ahogy az a Magill és IMS ügyekben felmerült, hanem magában foglalja valamely iparág műszaki fejlődésének visszatartását is. Ennek megfelelően a Bizottság helyesen jutott azon következtetésre, hogy a Microsoft hozzáférés megtagadása tekintetében tanúsított magatartása a versenytársak innovációs lehetőségeit korlátozta. A kényszerengedély keretében elérhető és felhasználható protokoll információk ismeretében lehetősége nyílik ezeknek a versenytársaknak életképes rivális munkacsoportszerver termékeket kifejlesztelniük, amelyek nem a Microsoft termékek klónozását jelentik majd. Az alapeljárás rámutatott, hogy a versenytársi termékeknek is vannak olyan minőségi összetevők, amelyek tekintetében megelőzik a Microsoft rendszereket. A Bíróság kijelentette, hogy a Microsoftnak az állítása, miszerint az interoperabilitást biztosító protokoll információk hozzáférhetővé tétele visszaveti őt saját

innovációs tevékenységében, irreleváns a visszaélés jogsértő jellegének értékelése szempontjából, ugyanis az eljárás a visszaélés versenyre gyakorolt hatásának értékelésére indult.

- Az objektív kimentés keretében az EFB nem fogadta el a Microsoftnak a szellemi tulajdonjogi oltalomra, mint pusztán tényre való hivatkozását, ugyanis ha ez igazolhatna egy visszaélést, akkor ebben az esetben a szellemi tulajdonjogok érintettsége esetén sohasem lehetne erőfölénnyel való visszaélés miatt eljárást indítani. Ez nem lehet a szellemi tulajdonjogi védelem célja. Másrészt, azt is leszögezte az EFB, hogy nem élvezhet magasabb védelmet adott információ vagy adat attól, hogy adott vállalkozás azt a saját üzleti titkának nyilvánítja, egyébként is, ha az információ valóban nélkülözhetetlen akkor elkerülhetetlen, hogy egyben nagy értékkel is bírjon, ettől azonban a versenyjogi mérce szintje nem változik. Az objektív igazolhatóság körében értékelte az EFB a döntésnek a Microsoft innovációs készségére gyakorolt, állítólagos negatív befolyását. Ezt az érvét a Microsoft semmilyen konkrétummal vagy elmélettel nem támasztotta alá, a Bizottság ellenben rámutatott arra, hogy a protokoll információk hozzáférhetővé tétele az iparágban gyakori, ezért a Bíróság sem lát olyan okot, amely az innovációs készségre gyakorolt káros hatást támogatná.

A TRIPS Egyezmény megsértésére való hivatkozás

A Microsoft azt is előadta fellebbezésében, hogy a bizottsági döntés, illetve konkrétan az abban elrendelt kényszerengedély (hozzáférésadási kötelezettség) ellentétes a TRIPS Egyezmény 13. cikkével, ugyanis az túlterjeszkedik az Egyezmény által meghatározott szellemi tulajdoni korlátozásokon, amelyek csak speciális esetekben lennének alkalmazhatók. Az EFB a Microsoft-nak a *Commission v. Germany* ügyre való hivatkozása tekintetében előadta, hogy azokban az esetekben kell a közösségi jog értelmezése során a kötelező erővel bíró nemzetközi megállapodásokra figyelemmel lenni, amikor az adott nemzetközi megállapodás a közösségi jog felett áll. Ez a másodlagos közösségi jogforrásokra igaz, azonban az elsődleges jogforrások, így a Római Szerződés rendelkezései tekintetében nem alkalmazandó, azokat tehát nem kell a nemzetközi jogforrásokkal összhangban értelmezni. Ráadásul, jelen ügyben a Bíróságnak nem kellett a közösségi jogot értelmeznie, azt - a 82. cikkelyt - csupán alkalmazza a plénum. A közösségi bíráskodás abban az esetben vizsgál felül a WTO megállapodások fényében valamely közösségi rendelkezést, amennyiben az Európai Közösség egy konkrét kötelezettséget kíván elfogadni, vagy amennyiben az adott közösségi rendelkezés egyértelműen utal a WTO megállapodásokra. Itt egyik eset sem áll fenn.

6. Árukapcsolás

Az elkövetési magatartás a Microsoft ügyben abban nyilvánul meg, hogy a Windows média-lejátszó a Windows operációs rendszer részeként kerül automatikusan a személyi számítógépekre és következésképpen a boltok polcaira. Az eszközgyártók által a Windows-al együtt a gépre telepített WMP nem mozdítható el. Az EKSz 82.(d) cikk szerint jogsértőnek talált árukapcsolás az eddigi európai joggyakorlat fényében nem tartozik az árukapcsolás tipikus esetkörébe, és ezt a Bizottság is elismeri. A 82(d) cikk szerint gazdasági erőfölénnyel való visszaélésnek minősül különösen „a szerződések megkötésének függővé tétele olyan kiegészítő kötelezettségeknek a másik fél részéről történő vállalásától, amelyek sem természetüknél fogva, sem a kereskedelmi szokások szerint nem tartoznak a szerződés tárgyához.” Az árukapcsolás a kizsákmányoló visszaélések egyik formája, mivel az

elszenvedett sérelem közvetlenül a fogyasztói berkekben csapódik le; a versenykorlátozás áttételesen jelentkezik. Attól lehet ártalmas, hogy megfosztja a vásárlót annak reális lehetőségétől, hogy saját maga döntse el: adott terméket egy másikkal együtt, vagy attól külön vásárol meg. A közösségi jogalkalmazásban formált árukapcsolás feltételrendszer Microsoft ügyben történő részletes elemzése előtt azonban fontos rávilágítani a Microsoft gyakorlatával kapcsolatos kulcskérdésre, ami egyébként megelőlegezi, hogy miben rejlik az ügy különbsége. Itt a hátrány nem közvetlenül abban áll, hogy a fogyasztók az árukapcsolás révén magasabb árat fizetnek – a média-lejátszók egy része ugyanis ingyenes – vagy, hogy másik lejátszót választanak, de nem tehetik. A probléma inkább abban jelentkezik, hogy az eszkögyártók és a piac egyéb szereplői számára kikerülhetetlen a Windows-al egyetemben a WMP, ezáltal előrevetítik a fogyasztók választását, méghozzá nem feltétlenül a termék saját érdemei alapján. A média-lejátszó önálló használati értéke azon múlik, hogy milyen mögöttes szolgáltatások vehetők igénybe a segítségével, és hogy milyen funkciókra képes. Következésképp a Microsoft nemcsak a média-lejátszó piacon növeli az előfizetői számát, hanem - a Bizottság jövőbemutató értékelése alapján - mintegy hídként használva a média-lejátszót képessé válhat átvinni piaci erejét egyéb, a médiatartalmakhoz, a digitális jogvédelemhez, a kábeltelevíziós piachoz kapcsolódó - és jelenleg akár még újnak számító - tevékenységi területekre, a WMP-vel kompatibilis technológiák és szoftverek révén. Ezek a WMP-hez kapcsolódó termékek pedig már nem ingyenesek.

A *Hilti*-t és a *Tetra Pak II* ügyekben körvonalazódott gyakorlat alapján az árukapcsolás az EKSz. 82(d) cikkébe ütközik az alábbi öt feltétel fennállása esetén: (i) gazdasági erőfölény léte a fő- vagy kapcsoló termék piacán, (ii) a kapcsoló és a kapcsolt termékek önálló terméknek minősülnek, (iii) az árukapcsolás megfosztja a fogyasztókat attól a lehetőségtől, hogy a két termékre külön tegyenek szert, (iv) és mindez korlátozza a versenyt, amire (v) az eljárás alá vontnak nincsen objektíve elfogadható mentsége a visszaéléses üzleti gyakorlat tekintetében.

a) A Bizottsági határozatnak az árukapcsolás tényállására vonatkozó főbb megállapításai

A Microsoft árukapcsolása a Bizottság szerint az alábbiakban összefoglalt álláspontja miatt megfelel ennek a tesztnek.

- Először is, nem kétséges, hogy a Microsoft erőfölényben van a felhasználói PC operációs rendszerek piacán.
- Az, hogy két különálló termékről legyen szó kulcsfontosságú, mert egyébként nem lehetne árukapcsolásról beszélni. Ez az ún. "külön termék" kritérium egyfajta viszonyítási pont a 82(d) magatartások megítélésében. Hüvelykujjszabályként funkcionál annak eldöntésében, hogy hatékony-e az összekapcsolás vagy sem. Ha valóban előnyös az együttértékesítés, úgy nincsen fogyasztói kereslet a külön termék iránt, tehát árukapcsolás sincs. Két termék önállóságának megállapításához nem elég a termék tulajdonságait vizsgálni, lehet az egyik kiegészítője vagy alkatrésze a másiknak, és attól még minősülhet külön terméknek, ahogy az a *Hilti* ügyben volt a szögpatronokkal. Attól, hogy együtt használják a termékeket, még lehet, hogy a vásárlók a kapcsolt terméket más forrásból kívánják beszerezni. Ezek helyett tehát azt kell vizsgálni, hogy létezik-e fogyasztói kereslet a két termékre külön-külön, hogy van-e olyan piaci szereplő, aki a kapcsolt terméket önállóan kínálja, hirdeti, illetve az összekapcsolt terméket helyettesíti-e a részekből összetett termék. A valódi integrált szolgáltatás ugyanis hozzáadott értéket generál a fogyasztónak a két termék külön beszerzéséhez képest, és ekkor már nem árukapcsolásról, hanem egy új termékről van szó. A Microsoft szerint a média lejátszó nem önálló termék, hanem egy funkció a Windowsban. A döntés szerint nem igazolja ezt az a tény, hogy más márkájú média-lejátszók (pl. RealOne Player) operációs rendszerek nélkül, magukban is megvásárolhatók és meg is vásárolják őket, mi több ezek a fejlesztők nincsenek jelen az

operációs rendszerek gyártásának tevékenységében. A Microsoft nemcsak a Windows-hoz, hanem harmadik platformgyártók rendszereihez is készít és elad WMP-t, továbbá szerepel a kereskedelmi kínálatában a WMP upgrade verziója, amely régebbi lejátszóprogramok aktualizálását teszi lehetővé. A Microsoft önálló terméként hirdeti a lejátszóját, és a WMP licencszerződéseiben e termékre sajátos feltételeket.

- A teszt harmadik elemét igazolja, hogy a Windows fogyasztói automatikusan a rendszerükbe építve kapják kézhez a WMP-t, ami nélkül nem lehet felhasználói operációs rendszert vásárolni a Microsoft-tól. A Microsoft lényegében szerződéses és műszaki árukapcsolást folytat. A vásárlóktól megtagadja a WMP-t nélkülöző operációs rendszert, teszi mindezt közvetetten úgy, hogy a PC eszközgyártóknak használatba adott Windows rendszer esetében kiköti a WMP gépekre telepítését is, műszaki értelemben pedig a média-lejátszó program és annak ikonja nem mozdítható el a gép platformjáról, képernyőjéről. Bár a kapcsolt WMP-ért a vásárló nem fizet, illetve azt nem köteles használni (és a rivális lejátszók letöltéseinek száma sem elhanyagolható), ennek ellenére a Bizottság szerint a (kizárólagos) használat és a kézzelfogható ár nem feltétele az árukapcsolásnak, ezeket legfeljebb a versenykorlátozó magatartás piacra és fogyasztókra gyakorolt hatásainak értékelésekor szükséges számításba venni.

- A piac fejlődésére utaló tényadatok - így a versenytárs RealPlayer részesedésének folyamatos csökkenése és ezzel párhuzamosan a Microsoft részesedéseinek növekedése – a magatartásnak a versenytársak piacról való kizárására alkalmasságát mutatja, nem állítva, hogy a verseny már teljesen megszűnt az adott piacon. Viszont, a WMP integrált értékesítése azzal az elfogadhatatlan kockázattal járhat, hogy a felhasználói operációs rendszerek piacán fennálló piaci erő átbillen a média-lejátszók piacára, anélkül, hogy ez érdemi versenyben elért előnyön alapulna, azaz a WMP érdemeiből fakadna. Ez a lehetséges nemkívánatos kimenet az alábbi elgondolásokon nyugszik: (1) a gépeket összerakó eszközgyártók alulmotiváltak más média-lejátszók platformra telepítésére és (2) az eszközgyártók PC terjesztési csatornájához képest az alternatív értékesítési formák sokkal kevésbé hatékonyak és előnyösek, ezért a WMP páratlan mértékű jelenlétet szerez a PC operációs rendszereken. Következésképpen a fentebb már ismertetett hatások jelentkeznek, azaz (3) Microsoft erőfölénybe kerül, a média-lejátszója gatekeeper-é válik. A (5) műsortartalmak és más alkalmazások előállítóinak is csak erre a lejátszóra kompatibilis termék fejlesztése lesz az érdeke. Ez az érdekeltség abból ered, hogy minden egyes telepítés tesztelési és egyéb költségekkel jár, másrészt a rendszer kiskereskedelmi forgalomban is többbe kerül – a további telepített média-lejátszók erejéig. A piac elbillen, mivel a (4) felhasználók WMP-t és ezáltal Windows-t vásárolnak a legbővebb mögöttes tartalom- és programválaszték elérése érdekében. A félelem nem az, hogy egyetlen cég marad talpon, hanem inkább az, hogy kisebb versenylőny végül olyan piaci szereplőt emel erőfölényes helyzetbe, amely elsőbbségét nem a legjobb termék révén érdemelte ki. Így esetlegesen egy alsóbbrendű termék vagy technológia diadalmaskodhat, elnyomva a fejlődést.

- Az objektív igazolhatóság körében a Microsoft nem adott elő olyan körülményt, amely számításba vehető lett volna. Az integráció révén elérhető értékesítési előnyöket, mint hatékonyságokat enyhébb eszközökkel is meg lehet valósítani, és nem objektíve igazolható az az érv sem, hogy csak a teljes monopolizálás bizonyítaná a versenykizáró hatás fennállását, mivel a szoftveriparág a tradicionális ágazatoktól eltérően állandóan lehetőséget ad a piac visszahódítására új találmányokkal.

b) A árukapcsolásra vonatkozó bírósági megállapítások

A bírósági szakban a Microsoft legfőbb érvelése arra irányult, hogy a Bizottság az alapeljárásban nem a korábbi esetjognak megfelelően értékelte az árukapcsolást és egy új spekulatív tesztet állított fel. Az eljárás alá vont ezt az állítását arra alapozta, hogy egyrészt a Bizottság a teszt hozzáadott elemeként konkrétan is vizsgálta a magatartás versenyt korlátozó jellegét - ami a klasszikus teszt szerint automatikusan a magatartás velejárója – továbbá, hogy a Bizottság nem kizárólag a 82 (d)-re hanem, amellet a 82. cikkelyre általában is alapította az ügyét, ami a versenyjogi jogalkalmazás helytelen gyakorlására utal.

Dacára mindennek, a Bíróság egyetért a Bizottsággal, miszerint a Microsoft magatartása az árukapcsolás korábban már említett valamennyi feltételét kimerítette és ezáltal visszaélt erőfölényével. Megállapította továbbá, hogy mivel a Római Szerződés 82. cikkelye nem kimerítően sorolja fel a visszaéléses magatartások fajtáit, ezért az árukapcsolás elviekben akkor is minősülhet versenyjogsértőnek, amikor a magatartás nem teljes mértékben egyezik a 82 (d) pontban árukapcsolásra vonatkozó speciális rendelkezésben foglaltakkal. A Bizottság megfelelően járt el, amikor az értékelését nem kizárólag a 82 (d)-re, hanem a teljes 82. cikkelyre alapította. Mindenesetre, egyetértett a Bíróság a Bizottsággal abban is, hogy a WMP Windowshoz kapcsolása az árukapcsolás klasszikus tesztjét is kimeríti. Ami pedig az árukapcsolás magatartás hatásainak részletes megvizsgálását illeti, az nem a bizottsági értékelés terhére, hanem inkább a javára írható, e tekintetben a Bizottság tehát túlteljesítette a klasszikus esetjogi gyakorlatban alkalmazott bizonyítási mércét. Ettől azonban a Bizottság értékelése még helytálló, nem lesz spekulatív.

A Windows és a Media Player tiltott árukapcsolása vizsgálatokor a Bíróság megállapította, hogy a Bizottság az ítéletében az EK jogával teljes összhangban járt el, amikor a 82(d) kritériumait teljesültnak értékelte.

- Az EFB rámutatott, hogy helyesen állapította meg a Bizottság, hogy két külön termék összekapcsolásáról van szó, ugyanis a Windows egy rendszer szoftver a Media Player pedig egy alkalmazás szoftver. A külön termék kritériummal kapcsolatban elmondta, hogy annak alapja - a Bizottsággal egyetértésben - valóban az kell, hogy legyen, hogy van-e az adott árura önálló kereslet. Az a tény, hogy a médialejátszókat szinte minden esetben az operációs rendszerekkel együtt használják a fogyasztók, nem jelenti azt, hogy a fogyasztó nem szeretné a két terméket eltérő forrásból beszerezni. Ráadásul nagyobb részt nem is a fogyasztók hanem valójában a számítógép összeszerelők és gyártók, azaz az OEM-k azok, akik tulajdonképpen összeszerik a hardver és szoftverelemeket egy személyi számítógépben tehát ténylegesen az ő döntésükről van szó. A médialejátszó önálló termék jellegének irányába mutatnak továbbá a Bizottság által vizsgált egyéb tényezők is, mint például az árukapcsolás ellenére letöltött egyéb lejátszók nem elhanyagolható jelenléte, a WMP létező saját marketing stratégiája stb.

- A Microsoft két különböző terméket úgy kapcsolt össze, hogy a fogyasztóknak nem volt választási lehetőségük külön megvásárolni a termékeket, ugyanis a WMP nem volt elmozdítható a személyi számítógépekről. A Bíróság egyetértett a Bizottsággal miszerint a külön vásárolhatóság szempontjából nem releváns, hogy a Media Player-ért nem kell külön fizetni és a fogyasztók nincsenek kötelezve a használatára, az számít, hogy nincs lehetősége a vásárlóknak arra, hogy csak az egyik szoftvert vegyék meg.

- Az EFB szerint az árukapcsolás versenykorlátozó hatásával kapcsolatos ellenérvei a Microsoftnak a bizottsági döntés szelektív és nem pontos olvasásából erednek ezért ezeket gyorsan elvetette.

A Bíróság tehát úgy találta, hogy a Bizottság megfelelően mutatta be döntésében az árukapcsolásnak a Microsoft, az OEM-ek, és versenytárs médialejátszó gyártók viszonyában elkerülhetetlenül jelentkező negatív hatásait. Az árukapcsolás révén a Microsoft olyan értékesítési előnyre tesz szert versenytársaival szemben, amelyet más értékesítési csatornák használata sem tud ellensúlyozni. A WMP a Windows operációs rendszer részeként való értékesítéssel érdemi versenyben való részvétel nélkül is olyan lefedettséget tud elérni (a közel 200 millió személyi számítógépen való automatikus jelenléttel), amelyhez képest az OEM-ekkel való közvetlen megállapodás, az online letöltés az ezzel járó kényelmetlenség miatt nem alternatíva. Ezzel együtt, a felhasználók egy előre telepített médialejátszó esetén nem valószínű, hogy más médialejátszókat használnának, még akkor is ha azok esetlegesen magasabb minőséget képviselnek. Úgyszintén, az OEM-ek sem

valószínű, hogy többfajta médialejátszót telepítenének egy személyi számítógépre, ugyanis nem biztos, hogy az jelentős hozzáadott értékkel bír, az viszont biztos, hogy magasabb költségekkel, teszteléssel jár. Az árukapcsolási gyakorlatot megelőzően a RealPlayer kétszer olyan nagy népszerűségnek örvendett, mint a WMP, az említett gyakorlatnak köszönhetően azonban mára a WMP jelentős előnyre tett szert, a konkurens termékek népszerűsége visszaesett. Az EFB továbbá bizonyítottan látja a versenykorlátozást - ahogy azt a Bizottság kifejtette a döntésében - a szoftverfejlesztők és tartalomszolgáltatók viszonylatában is, akik a fentebb már leírt közvetett hálózati hatás következtében egyre inkább arra vannak ösztönzöve, hogy kizárólag a WMP termékeire írják programjaikat, tartalmaikat, hiszen így is szinte teljes lefedettséget nyernek. Az árukapcsolás tehát az ő viszonylatukban is korlátozza versenyt, hiszen fejlesztéseik során elgendő egyetlen termékre koncentrálniuk, amely végső soron a kapcsolódó szoftver és tartalmi piacokon is beszűkíti a versenyt.

- Az EFB a Microsoft által az árukapcsolás tárgyában objektív igazolhatóságot jelentő körülményként felhozott mindkét érvet elutasította. Egyfelől, a bizottsági döntés nem avatkozik bele a Microsoft integrált és állítottan – bár nem bizonyítottan - hatékonysági előnyöket is magában hordozó integrált üzleti modelljébe, csupán a WMP egyetemes jelenlétét firtatja, és a Microsoft egyoldalú, árukapcsolással megvalósított standardizációs törekvéseit találja jogsértőnek. A médialejátszó integrációjával járó előnyök egyébként kevesebb korlátozással, például az OEM-ek által preferált médialejátszónak az általuk történő integrálásával is elérhetőek. Másfelől, a Microsoft nem igazolta azt az állítását sem, hogy a WMP Windows operációs rendszerből történő elmozdításával az operációs rendszerben működési hibák, zavarok jelezhetők, illetve hogy a Windows operációs rendszer más médialejátszókkal nem kompatibilis.

Végül, az EFB az objektív igazolhatóságot alátámasztó körülményekre tett fenti elutasító érvelésével azonos alapon vetette el a Microsoftnak az arra való hivatkozását, hogy a WMP nélküli Windows értékesítését elrendelő jogorvoslat túllépi az arányosság elvét. Az EFB szerint az eljárás alá vontnak legkevesebb kényelmetlenséget jelentő megoldás nem avatkozik bele a Microsoft üzleti modelljébe, hiszen továbbra is lehetővé teszi, hogy a Windows-nak egy WMP-vel egyesített változata is forgalomba kerüljön, továbbá nem jelent semmilyen műszaki értelemben vett többletterhet sem a Microsoftra nézve.